

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/14/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313201893
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5313201893.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej, sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1/ S. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. P., 2/ I. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/X, XXX XX P., o zaplatenie istiny 8.790,55 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/56/2013-67 zo dňa 09. júla 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4C/56/2013-67 zo dňa 09. júla 2015 vo výroku II., ktorým bol návrh v časti o zaplatenie 4.542,20 Eur s príslušenstvom zamietnutý, vo výroku III. o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok, a vo výroku IV. o trovách konania zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

Vo výroku I., ktorým bola žalovaným 1/ a 2/ uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 4.124,56 Eur s 9% úrokom z omeškania ročne od 01.02.2013 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku zostáva rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4C/56/2013-67 zo dňa 09. júla 2015 nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovaným v rade 1/ a 2/ (označeným ako odporcovia v rade 1/ a 2/) podľa § 51, § 52 a nasl., § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, príslušných ustanovení zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, § 3 ods. 1, § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. povinnosť zaplatiť žalobcovi (označenému ako navrhovateľka) spoločne a nerozdielne sumu 4.124,56 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 01.02.2013 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že zaplatením dlhu jedným zo žalovaných zaniká v rozsahu platby povinnosť druhého žalovaného. V rozsahu predmetu sporu 4.542,20 Eur istiny s príslušenstvom súd žalobu zamietol. Ďalším výrokom okresný súd rozhodol, že Zmluvné dojednania v zmluve o mimoriadnom medziúvere č. 1723224109 a stavebnom úvere č. 1723224408 zo dňa 14.05.2007 a vo všeobecných úverových podmienkach, v ktorých sa žalovaní v rade 1/, 2/ ako dlžníci zaviazali platiť poplatky, zmluvnú pokutu a súhlasili s kapitalizáciou poplatkov, úrokov, úrokov z omeškania, zmluvnej pokuty (pripisovaním k istine a opakovaným úročením) a v ktorých súhlasili, že platby nebudú započítavané najskôr na istinu, až potom na príslušenstvo, ale opačne, sú neprijateľné zmluvné podmienky v celom rozsahu a pre neprijateľnosť neplatné zmluvné podmienky v celom rozsahu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žaloba (označená ako návrh) bola podaná sčasti dôvodne. V konaní bolo preukázané, že medzi žalovanými v rade 1/, 2/ a žalobcom bola platne uzavretá Zmluva o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere s dohodnutými podmienkami, pričom žalovaným v rade 1/ a 2/ bol poskytnutý spotrebiteľský úver titulom mimoriadneho medziúveru vo výške 9.958,18 Eur, ktorý bol aj vyčerpaný. Žalovaní v rade 1/ a 2/ na základe dohodnutých podmienok zmluvy o mimoriadnom medziúvere nezaplatili dohodnuté

splátky na splatenie poskytnutého úveru. Z tohto dôvodu žalobca využil svoje právo a listom zo dňa 27.11.2012 odstúpil od zmluvy v zmysle čl. VII. úverovej zmluvy a vyzval žalovaných v rade 1/ a 2/ na zaplatenie poskytnutých úverových prostriedkov v lehote do 7 dní od doručenia odstúpenia z dôvodu omeškania so splácaním úveru. Žalovaní porušili dohodnuté zmluvné podmienky, keď riadne neplnili svoje záväzky spočívajúce v nesplatených predpísaných splátkach. V období od 11.06.2007 do 01.08.2012 uhradili žalovaní v rade 1/ a 2/ na účet medziúveru sumu vo výške 3.573,24 Eur. Rovnako je preukázané, že žalobca zúčtoval po odstúpení od úverovej zmluvy poskytnutý medziúver na prislúchajúcom účte stavebného sporenia vo výške 2.260,38 Eur. Teda matematicky možno dostať sumu, ktorú žalovaní uhradili a ktorej výška je 5.833,62 Eur. Ak túto sumu odpočítame od poskytnutého medziúveru, dostaneme sumu 4.124,56 Eur, v ktorej bol nárok žalobcu uplatnený dôvodne (9.958,18 Eur - 5.833,62 Eur = 4.124,56 Eur). Ku dňu 31.01.2013 preto nebolo možné, aby nesplatená istina predstavovala sumu vo výške 8.666,76 Eur a úroky 123,79 Eur, ako uviedol žalobca. Súd mal za to, že žaloba je dôvodná čo do výšky 4.124,62 Eur, a v tejto sume návrhu vyhovel. Vo zvyšnej časti v rozsahu 4.542,20 Eur preto žalobu zamietol.

3. Čo sa týka úrokov z omeškania žalobca si uplatnil úroky z omeškania vo výške 9,00 % ročne z dlžnej sumy, a to od 01.20.2013. Súd preto v súlade so žalobou priznal žalobcovi úroky z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 4.124,56 Eur od 01.02.2013 do zaplatenia.

4. K výroku rozsudku, ktorým súd vyhlásil neprijateľnosť zmluvných podmienok, v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že naliehavý právny záujem na určení neplatnosti uvádzaných zmluvných dojednaní vyplýva aj z európskych smerníc na ochranu spotrebiteľa. Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere obsahuje niekoľko neprijateľných zmluvných podmienok: čl. I bod 6 zmluvy - predčasné splatenie úveru po predchádzajúcom súhlase veriteľa a za poplatok stanovených v aktuálnom sadzobníku; čl. II zmluvy - zmluvná podmienka: stanovujú sa poplatok za spracovanie medziúveru, za vydanie bianko zmenky a za vedenie úverového účtu; čl. II bod 7 zmluvy - započítanie čiastočného plnenia spotrebiteľa na sankčné úroky a poplatky, teda v rozpore s jeho záujmami; čl. V body 2, 3 zmluvy hrubo nevyvážené započítanie nárokov veriteľa a zmluvné sankcie; čl. V bod 8 - neprijateľné vyhlásenia, ktoré prenášajú dôkazné bremeno na spotrebiteľa; čl. VI body 1, 2 a 3 zmluvy - neprijateľné a nezrozumiteľné zmluvné sankcie; čl. VIII bod 4 zmluvy - neprijateľná rozhodcovská doložka podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka; čl. VIII bod 8 zmluvy - neprijateľné započítanie pohľadávok veriteľa voči dlžníkovi. Takéto zmluvné dojednania sú neprijateľné ako celok, pretože ak má byť zmluva o úvere dohodnutá podľa Obchodného zákonníka, možno vyvodiť záver, že cieľom veriteľa bolo vyňatie zmluvy z spôsobilosti noriem na ochranu spotrebiteľa. Súd však v nadväznosti na európske smernice aplikoval v plnom rozsahu ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona o ochrane spotrebiteľa. Zmluva o úvere ako celok nemôže obsahovať taký počet nemorálnych zmluvných podmienok zneužívajúcich postavenie spotrebiteľa.

5. Z týchto dôvodov súd aplikoval § 41 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v súlade s cieľom a zmyslom čl. 169 zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 38 Charty základných práv Európskej únie, ktoré vyjadrujú záujem EÚ na ochrane práv a záujmov európskych spotrebiteľov.

6. Zmluvné podmienky, ktoré zakladajú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú v rozpore s ústavnými princípmi SR a hrubo porušujú § 3 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu je povinnosťou členských štátov EÚ a ich orgánov, aby naplnili cieľ vyššie uvedenej smernice a zabezpečili, aby nekalé podmienky spotrebiteľov nezaväzovali, a to osobitne platí, ak zmluvy obsahujú značné množstvo neprijateľných zmluvných podmienok a ich existencia nie je pre spotrebiteľa možná a účelná. Súd prihliadal aj na to, že podmienky vopred formulovala sporiteľňa (ktorá konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, za účelom dosiahnutia zisku z poskytnutého úveru), ktorá má povinnosť odbornej starostlivosti aj na okolnosť, že spotrebiteľia boli vo finančnej tiesni, a teda mala postupovať s odbornou starostlivosťou, v súlade s dobrými mravmi.

7. Poradie splatenia pohľadávok bol oprávnený určiť žalobca, a tak dochádzalo ku kapitalizácii pohľadávky žalobcu započítavaním úroku, úroku z omeškania, poplatku do istiny podľa pokynu žalobcu. Predmetné ustanovenie, ktoré umožňuje žalobcovi kapitalizovať úrok, úrok z omeškania, poplatky do istiny a opakovane ich úročiť, ako aj určovať poradie splatenia pohľadávky je ustanovením úverových podmienok, ktoré nebolo individuálne dohodnuté a ktoré zjavne znevýhodňuje spotrebiteľa, teda zvyhodňuje žalobcu a neprímeraným spôsobom kapitalizuje poskytnutý úver. Uvedené dojednania sú neprijateľné a neplatné, pretože požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, a to formou kapitalizácie úroku, úroku z omeškania, poplatkov, ktorými neprímerane navyšujú základný poskytnutý úver, ktorý spotrebiteľ obdržal.

8. Na základe vykonaného dokazovania súd preto určil, že zmluvné dojednania v zmluve o mimoriadnom medziúvere č. 1723224109 a stavebnom úvere č. 1723224408 zo dňa 14.05.2007 a vo všeobecných úverových podmienkach, v ktorých sa žalovaní v rade 1/ 2/ ako dlžníci zaviazali platiť poplatky, zmluvnú pokutu a súhlasili s kapitalizáciou poplatkov, úrokov, úrokov z omeškania, zmluvnej pokuty (pripisovaním k istine a opakovaným úročením) a v ktorých súhlasili, že platby nebudú započítavané najskôr na istinu, až potom na príslušenstvo, ale opačne sú neprijateľné zmluvné podmienky v celom rozsahu a pre neprijateľnosť neplatné zmluvné podmienky v celom rozsahu.

9. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia vo výroku o zmietnutí žaloby sčasti, vo výroku o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok a vo výroku o trovách konania.

10. Podľa jeho názoru z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, z čoho súd vychádzal pri výpočte priznaného nároku. Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 14.5.2007 bola uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Nesúhlasil s posúdením danej zmluvy ako nepomenovanej podľa § 51 Občianskeho zákonníka. Išlo o absolútny obchodnoprávny vzťah, a preto naň dopadali ustanovenia Obchodného zákonníka. Postup, ktorý zvolil súd prvej inštancie porušuje princíp právnej istoty; výlučná aplikácia ustanovenia občianskeho práva tak nie je namieste. Žalobca postupoval pri odstúpení od zmluvy podľa Obchodného zákonníka, ktorý z daným právnym úkonom spája účinky ex nunc, nie ex tunc. Okresný súd mal prihliadnuť na špecifiká stavebného sporenia. Po poskytnutí medziúveru sa prijaté splátky započítavali výlučne na úroky a poplatky. K odstúpeniu od zmluvy došlo v dôsledku nesplácania úveru, a preto žalobcovi následne vzniklo aj právo na úroky z omeškania. Požadovanie úroku z omeškania z nezaplateného úroku nie je kapitalizáciou úroku (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 143/1998). Navyiac z tvrdení žalobcu vyplýva, že žiadnu kapitalizáciu v konaní neuplatňoval. Na podporu svojich tvrdení ohľadom obchodnoprávnej povahy vzťahu sporových strán odvolateľ upriamil pozornosť na uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/128/2013 zo dňa 15.01.2014 a 14Co/47/2015, ako aj uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/5/2016. Odvolateľ ďalej poukázal na neurčitost', nepreskúmateľnosť a neopodstatnenosť výroku o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok. Tiež poukázal na podstatu stavebného sporenia a poskytnutého medziúveru, ktorý žalovaní získali ešte pred dosiahnutím cieľovej sumy, ktorou mohli disponovať skôr za podmienky prioritného splácania úrokov a poplatkov a vkladania príslušných splátok na sporenie. Takýto mechanizmus nemôže byť neprijateľný, pretože ide o hlavný predmet plnenia. Z rozhodnutia nevyplýva dôvod neprijateľnosti poplatkov; zmluvná pokuta ani nebola obsahom zmluvných dojednaní. Neprijateľnou nemohla byť ani podmienka podľa článku V. bodu 8 zmluvy, pretože táto zakotvovala čestné vyhlásenie dlžníka s cieľom predísť riziku zlyhania budúcej pohľadávky.

11. Žalovaní v rade 1/ a 2/ sa k podanému odvolaniu nevyjadřili.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie vo výroku, ktorým bol návrh v časti o zaplatenie 4.542,20 Eur s príslušenstvom zamietnutý, vo výroku o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok, a vo výroku o trovách konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

13. Vzhľadom na to, že vec bola predložená krajskému súdu na rozhodnutie za účinnosti nového procesného kódexu (zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok), odvolací súd bol povinný pri svojom postupe aplikovať novú právnu úpravu (§ 470 ods. 1 CSP) s tým, že účinky procesných úkonov strán sporu i súdu prvej inštancie ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP). Zároveň krajský súd v tomto rozhodnutí prispôbil terminológiu novej právnej úprave, ktorá reguluje civilné sporové konanie.

14. Predmetom sporu je zaplatenie sumy 8.666,76 Eur s príslušenstvom, a to z titulu Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, ktorú uzavrel žalobca so žalovanými a ručiteľkou S. Q. (táto zomrela a nebola označená ako žalovaná). Žalovaní nesplácali dlh riadne a včas, z ktorého dôvodu žalobca odstúpil od zmluvy listom zo dňa 27.11.2012, ktorý bol žalovanému v rade 1/ doručený dňa 04.12.2012 a žalovanej v rade 2/ 01.12.2012 a následne si v súdnom spore uplatnil svoju pohľadávku spôsobom formulovaným v petite žalovaného návrhu.

15. Vzhľadom na obsah vznesených odvolacích námietok bolo predmetom odvolacieho prieskumu právne posúdenie vzťahu sporových strán, spôsob výpočtu priznaného nároku, ako aj postup okresného súdu v otázkach týkajúcich sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok.

16. Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 220 ods. 2 CSP (pred 01.07.2016 § 157 ods. 2 O.s.p.), dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutia dovoľuje stranám sporu posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa správal pri svojom rozhodovaní o veci samej.

Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pokiaľ súd náležite neodôvodní svoje rozhodnutie, osobitne také, ktorým ukladá nejakú povinnosť, znemožní stranám realizovať ich procesné práva, čo je jeden z dôvodov pre zrušenie rozhodnutia v odvolacom konaní (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP). 17. Z uvedeného vyplýva, že súd je povinný pri odôvodňovaní svojich rozhodnutí dodržať základné obsahové požiadavky formulované v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie je koncipované tak, aby jasne, stručne a zrozumiteľne v sebe zahrnulo všetky náležitosti uvedeného zákonného ustanovenia - vymedzenie predmetu konania, dôkaznej situácie a jej právne posúdenie. Súd je pri formulovaní odôvodnenia rozhodnutia viazaný predovšetkým požiadavkou presvedčivosti, stručnosti, presnosti, ako aj základnými princípmi logického myslenia.

18. Treba zdôrazniť, že odôvodnenie rozhodnutia má odrážať obsah vykonaného dokazovania, súd je povinný ho riadne zhodnotiť a následne vyvodiť z neho príslušné právne závery. Ak súd prijme skutkové a právne závery, ktorých vysvetlenie v odôvodnení rozhodnutia nedáva jasný obraz o všetkých podstatných otázkach, potom jeho rozhodnutie trpí vadou, ktorá musí viesť nevyhnutne k zrušeniu rozsudku.

19. Nemožno pochybovať, že medzi žalobcom a žalovanými došlo dňa 14.05.2007 k uzavretiu zmluvy o úvere, ktorej právny rámec je predmetom úpravy Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.). Zároveň vzhľadom na postavenie subjektov zmluvy mala táto spotrebiteľský charakter, teda ju možno subsumovať pod reguláciu zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ktorý v ustanovení § 23a definuje spotrebiteľské zmluvy ako zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na danú zmluvu nedopadali ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (§ 1 ods. 3), na čo správne poukázal súd prvej inštancie.

20. V posudzovanej veci okresný súd v prvej časti rozhodnutia poskytol vyčerpávajúci rozsah zákonných ustanovení, ktoré však pri vysvetľovaní čiastočného vyhovenia žalobe nepodrobil žiadnej analýze. Z rozhodnutia vyplýva, že prvoinštančný súd pravdepodobne posúdil zmluvu ako nepomenovanú podľa § 51 Občianskeho zákonníka. V odôvodnení bližšie k tejto kvalifikácii neuvádza potrebnú argumentáciu, avšak v rámci citácií relevantných ustanovení spomína práve uvádzaný § 51 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd považuje za nevyhnutné zdôrazniť, že absencia akéhokoľvek právneho posúdenia veci znamená nepreskúmateľnosť rozhodnutia, a teda porušenie práva na spravodlivý proces, pretože strana sporu stráca možnosť argumentácie, ak nedokáže posúdiť myšlienkový postup konajúceho súdu. V danej veci bol tiež podstatný fakt, že strany uzavreli zmluvu o úvere, ktorú náš právny poriadok pozná a jej všeobecné ustanovenia sú exaktne formulované v Obchodnom zákonníku, z čoho potom možno vyvodiť neopodstatnenosť aplikácie § 51 Občianskeho zákonníka.

21. Okresný súd určil dlh žalovaných jednoduchým výpočtom - ako rozdiel medzi poskytnutým úverom a výškou splátok realizovaných žalovanými; žalobca pritom požadoval zaplatenie aj úrokov, ktorých nepriznanie nebolo súdom vysvetlené.

22. Zároveň rozhodnutie v zamietajúcom výroku trpí ďalším nedostatkom - okresný súd definoval časť, v ktorej žalobu zamietol konkrétnou sumou a výrazom „s príslušenstvom“, čo nemožno považovať za určito vyjadrený výrok.

23. Obdobne bol krajský súd nútený konštatovať, že rozhodnutie vykazuje nedostatky aj v časti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, kde súd nielenže rozhodnutie postačujúco neodôvodnil, ale ani

svoje závery určitým spôsobom nedefinoval vo výroku rozsudku. Určenie zmluvnej podmienky za neprijateľnú (§ 298 ods.1 CSP, § 153 ods. 3 O.s.p.) je totiž viazané na konkrétnu a presne citovanú časť zmluvy; nutnosť takejto precíznosti vyplýva z ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka určujúceho povinnosť zdržať sa použitia zmluvnej podmienky, ktorá bola vyhlásená za neprijateľnú. Ak súd v rozhodnutí neurčí jasne, o akú podmienku má ísť, a jej presné znenie, potom takýto výrok stráca svoju výpovednú hodnotu a nemôže byť vykonateľný. Postup okresného súdu (ak mienil vyhlásiť neprijateľnosť tej-ktorej podmienky) mal zahrnúť špecifikáciu zmluvného ustanovenia vo výroku rozsudku a následne presné a vyčerpávajúce vysvetlenie každej jednotlivo určenej podmienky za neprijateľnú, a to v kontexte spotrebiteľských právnych noriem.

24. Vzhľadom na uvedené dôvody krajský súd bol nútený konštatovať porušenie práva na spravodlivý proces, pretože rozhodnutie nespĺňalo kritéria určítosti (pokiaľ ide o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok) a tiež kritéria platné pre zrozumiteľné a vyčerpávajúce odôvodnenie rozhodnutia (pokiaľ ide o výrok o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a výrok o neprijateľnosti zmluvných podmienok). Vzhľadom na závislosť výroku o trovách konania, bol napadnuté rozhodnutie v tejto časti zrušené bez osobitného preskúmania.

25. V ďalšom konaní okresný súd vytýči vo veci pojednávanie, na ktoré predvolá strany sporu, vykoná dokazovanie na základe dôkazov označených a predložených obidvomi procesnými stranami a vysporiada sa aj s prípadnými ich ďalšími návrhmi na doplnenie dokazovania a opätovne posúdi nárok žalobcu uplatnený žalobou. Po doplnenom dokazovaní okresný súd opätovne rozhodne o nároku žalobcu uplatnenom žalobou v zrušenej časti, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným vyššie (§ 391 ods. 2 CSP). Pri vyhotovení písomného vyhotovenia rozsudku bude súd prvej inštancie vychádzať z ust. § 220 CSP.

26. V nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej okresný súd opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, a tiež o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

27. Vo zvyšnej časti (t.j. vo výroku I.), ktorým bola žalovaným 1/ a 2/ uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 4.124,56 Eur s 9% úrokom z omeškania ročne od 01.02.2013 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

28. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)